

вашь, азъ нѣма сега да ти казвамъ, нѣ оставямъ ти да пяташь за всичко това бача си учителя Бояна отъ село Златарицъ *), та какво-то е правилъ той, прави и ты, на нѣма въ нищо да сбръкашь.

Въ заключеніе на всички Васъ, драгы учителіе, имамъ да кажъ това, че за всички Ваши трудове и напръганія, за всички Ваши жертвы отъ спокойствіе и пр. кои-то отъ понесли за просвѣщеніе-то на народа, отъ свои странъ той колко-то и да Ви бже благодаренъ и признателенъ все нѣма да Вы възнаградя докрай за тия неоцѣнимы къмъ него Ваши заслуги. Съ народны-ты работы повечето бива тъй. А Вы имате отпръди си старость, възможно е да оставите слѣдъ Васъ вдовицы и сирачета, та тогасъ, ако не сте си спестили отъ учителскъ-тъ Ви платъ за въ такъвъ случай, не надѣйтеся за подкрѣпленіе отъ народа; защото имамы доста такы-вы примѣры за съжяленіе. Нѣ за да не бы се случило и съ Васъ, или съ Ваши-ты домочядія сжще-то, добрѣ бы было всички Вые да се съгласите, та да съставите подъ имя Учителска Задруга дружество, кое-то да има за задаткъ това: да пригледва стары испаднали учители, да поддръжя вдовицы учителкы и да се грыжи за отхранъ-тъ и образованіе-то на тѣхны-ты сырачета. Чрѣзъ това Вые быхте се освободили до нѣколко отъ онжъ най-голѣмъ грыжъ, отъ кождо всякой смъртенъ ся мжчи и непрѣстанно мысли: „Какво ли ще бже съ мене на старость или, пази Боже, въ нѣкожъ болестъ, както и съ мои-ты милички откакъ азъ замужъ на всегда“?

А за това имате врѣмя и можете го направи за да оздравите бжджще-то как-то Ваше тъй сжще и на потомство-то Ви.

Единъ Вашъ

Доброжелатель.

*) Чети съ вниманіе *Село Златарицъ*, книжка издадена прѣвъ 1870 год. отъ книжарицъ-тъ на Хр. Г. Дановъ и С-іе.